

Endnu engang var dog Terminen lykkeligt omsejlet. Jægermesteren sov med aaben Mund indtil højt op paa Formiddagen uden at lade sig vække hverken af Solen eller af de fede fynske Fluer end-sige af Arbejdsklokken ovre i Avlsgaarden. Til Morgenmaaltidet mødte heller ikke Professoren. Husets fire Damer drak Teen alene.

Bagefter fulgtes Fru Bertha og Jytte ind til Landsbyen for at se til en gammel Kone, der for over 40 Aar siden havde tjent paa Storeholt. Det var altid Fru Berthas første Besøg, naar hun opholdt sig i sit gamle Hjem.

Moder og Datter gik paa Skyggesiden af den poppelhegnede Vej hver med sine Tanker og uden at tale. Jytte var uoplagt efter en hvileløs, drømmefyldt Søvn. Sommerens pludselige og overdaadige Fremvælden havde gjort hendes Blod uroligt.

Hun mindedes nu, at hun ogsaa havde drømt om sin gamle Ven Professor Ole Knudsen, som var død for et Par Aar siden. Hun havde mødt ham i Bredgade. Den halvblinde Mand kom paa sin forsigtige Maade gaaende langsmed Husrækken, ærefrygtsfuldt hilst af næsten hvert andet Menneske, og blottede selv ærbødigt sit fine graa Tænkerhoved endogsaa for den yngste Student. Bagefter havde hun siddet i hans Arbejdsværelse og igen følt dets hjerteskerende Uhygge. Sammen med sin Moder havde hun